

Bakalářská práce pojednává o Aristotelově pojetí snů v Parva Naturalia. V úvodní části jsme se pokusili velmi stručným způsobem nastínit jistý diskurs či tradici o snu, v jejímž rámci Aristotelés formuluje své vlastní pojetí snů. Sny člověku nesesílají bohové, ale jsou něco daimonského. Jsou to představy, které vznikají během spánku. Způsobují je smyslové vjemy a pohyby, jež se během spánku navracejí co centra společného smyslu, kde jsou vyvolávány představivostí. Rovněž jsme vnesli hlavní tezi naší práce, smyslové vnímání se děje pohybem, změnou ve smyslových ústrojích. V prvním oddíle jsme podali rámcovou analýzu Aristotelovy psychologie. Představili jsme definici duše a její mohutnosti. Zvláště jsme se zaměřili na deskripci smyslového vnímání, společného smyslu, představivosti, intelektu, poznání a myšlení. V druhém oddíle jsme podrobným způsobem pojednali o Aristotelově pojetí spánku a bdění, o snech, o věštění ze snů, o výkladu ze snů. Spánek a bdění jsou k sobě opačné stavy společného smyslu. Během spánku dochází k vyživování (díky srdci, krvi, pneumatu). Věštění ze snů se provádí srlovýcEpredstav.Sny sev:0<.ládají ríá·zaldadě podobly6SfiInezisnovými představami a smyslovými vjemy. V závěru jsme shrnuli naše námitky proti interpretaci, vůči které jsme se vymezili v úvodním oddílu.